

İMAN BİR FİDANDIR

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 14.09.2008 tarihli (49.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahabihi ecmaîn.

Değerli kardeşler,

Allah, şekline bürünelim diye bize din gönderdi. Eğer biz dini şeklimize büründürürsek, o din Allah'ın kıyamete kadar kalmak için gönderdiği son din olmaz. O, Hıristiyanlık olur, Yahudilik olur. Çünkü Yahudilere de Allah Tevrat'ı Tevrat gibi olsunlar diye gönderdi, onlar Tevrat'ı kendileri gibi yaptılar. Daha sonra Zebur'u gönderdi, Zebur Tevrat'ın düzeltilmiş şekliydi, Zebur'u da kendilerine benzettiler. Onların ikisini de düzelten, İncil'i gönderdi, İncil'i de kendilerine benzettiler. Ama Kur'an Allah'ın himayesinde, onu hiç kimse, hiçbir nesil, kendine asla benzetemeyecek. Ona benzeyenleri Kur'an'a benzeyenler cennete girecekler, Kur'an'a benzeyemeyenler de girecekleri başka yerlere girecekler, neuzu billâh.

İman etmenin, mü'min olmanın bir takım üzerimizde yansıması gereken farklılıklar eğer kaybolur, dikkatten kaçarsa bu ne demektir? Biz, Kur'an'ımızın en azından bize şekil vermesini engelliyoruz demektir. Bu çelişkiyi bir toplumsal örnekle örneklendirmek istiyorum. Gençlerin nikâhı kıyılacağı zaman nikâh kıyan hoca efendiler gençleri imtihan ederler. Ne imtihanı? Otuz iki farzı sorarlar. Bu testten evlenen varsa torpille evlenmiştir. Normalde nikâh celsesinde özellikle hoca efendiler bir otuz iki farzı sorarlar. Ama bu bir enteresandır. Delikanlı salondan yeni gelmiş, salkım sallanıyor. Sarhoş. Otuz iki değil, üç yüz iki farz bilse ne olacak? E sorayım mı otuz iki farzı? Sorayım mı? Oradan dedeler filan ne gerek var, yazın camiye gitmişti bu bilir. Tamam, gerek kalmadı. İşte Hıristiyanlaşma süreci budur. O otuz iki farz sorusudur. Allah'ın dininde otuz iki farz bilmek diye imanın alameti olduğunu gösteren bir soru ve uygulama yoktur. La ilahe illallah demek, ikrar etmek, o ikrara göre lisanla ve organlarla tavır göstermek vardır. Allah'ın en büyük haramlarından olan içkiyi ve kadınlı erkekli beraberliği salonda icra ettikten sonra bir insanın şu farz bu farz diye sayması, Müslüman bir kadınla nikâhının caiz olmasını gerektirecek bir belge değildir.

Kaldı ki kaldı ki otuz iki farzı da sadece eğer köy hocası sert bir adamsa hakikaten sorar, rezil oluruz köyde diye ya ezberlememiş ya da ezberlemeye çalışıyordur hala. Bir otuz ikiyi say bakalım. İki teyemmüm. Yap lan bir teyemmüm gitti. Yap bir teyemmüm, yok. Bunlar Allah'ın istediği şeyin bizim ölçülerimize göre uydurulmuş, orijinal olmayan metotları, uygulamalarıdır. Hayır, otuz iki farz saymak değildir Müslümanlık alameti. La ilahe illallah, demektir. Bunu kalple ikrar etmek, dille söylemek, ondan sonra da elinle, ayağınla, gözünle, kulağınla la ilahe illallah dediğini belgelemektir. İman budur. Demek de çare değil. Kuru bir la ilahe illallah demenin de değeri yok. Ebu Talib, Resûlullah sallallahu aleyhi ve selemin amcası, özel güvenlik görevlisi gibi yıllarca peşinde dolaştı ama la ilahe illallah'a yanaşmadı. Son nefesinde, amca, amca bir kelime, bir kelime söyle ben sana kıyamet günü şefaate edeyim, dedi yanaşmadı! Yanaşmadı! Delikanlılığına yanaştırmadı bunu. Neden? Çünkü la ilahe illallah de kurtul demiyordu ona. La ilahe illallah'ı itiraf et, kurtul, diyordu ona. Tamam, yeğenim la ilahe illallah, diyebilirdi. Hayır, son iki dakikan da olsa, son nefesin de olsa la ilahe illallah'ı itiraf etmektir. Ne demek la ilahe illallah? Allah'tan başka önünde büküleceğim güç yok demektir. Buna banka da dâhil alkol de dahil zina da dahil. Hiçbir şey Allah'tan başka hiçbir şey tamam kabul ettim, diyeceğim şey değildir. La ilahe illallah bu demektir. Kuru kuruya bin defa, üç bin defa, beş bin defa söylenmesinin bile bir değeri yok. Bir defa itiraf edilirse, evet şu kainatta güneş dahil ay dahil okyanuslar dahil Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Bunu kabul ediyorum. Ölürüm, bundan geri gelmem diyen mü'mindir. Bunun için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem cennete girer buyuruyor. Ama dikkat ediniz. Bazı kurnaz açığözler Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin sağlığında

baktılar ki İslam devlet oldu, Medine her gün genişliyor. Anladılar ki Müslüman olmaktan başka ekonomik çıkarların kontrol edilip yararlanabileceği bir sistem kalmadı. Lat, Uzza gitti. Menat çöktü. Bizans yıkılıyor. Halid bin Velid'in gittiği yerden İslam yükseliyor. Ne yaptılar? Biz de seni beğendik Muhammed, la ilahe illallah dediler. Arkasından ayet indi: O iman ettik diyenler "قل لم تؤمنوا" siz iman ettik demeyin. La ilahe illallah diyor adamlar. Ya ne diyelim? Siz Müslüman görünüyorsunuz deyin. Demek ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve selemin önünde, Mescid-i Nebi'de, Ebu Bekir'in şahitliğiyle, Ömer'in şahitliğiyle binlerce sahabinin şahitliği önünde ben de mü'min oldum Muhammed, la ilahe illallah Muhammed'ur-Resulullah demiş insanlar bile bunu ekonomik çıkarlarını korumak, toplumdaki kimliklerini zedelememek için münafık mantığıyla söylediklerinden Allah bunu kabul etmedi. Hucûrat suresinde ayet indirdi. Bunu söylüyorsunuz ama hala benimsemediniz la ilahe illallah'ı diye onları uyardı. Kıyamete kadar geçerli. Önemli olan la ilahe illallah'ı demek bile değildir. Önemli olan la ilahe illallah'lı bir kanı damarlarda dolaştırmaktır. Namaz vakti gelince ürpermektir. Cennet deyince umut dolup uçmaktır. Cehennem deyince korkudan sinip kalmaktır. Nedir bunlar? La ilahe illallah'ın kan olduğunu, vücutta damar olduğunu, vücutta organlara hâkim bir tabaka olduğunu gösterir.

Kardeşler,

Otuz iki farzı bildin elhamdülillah. Kim dedi bunu? Ne zamandan beri otuz iki farzı bilmek Müslümanlık oldu? Her hangi bir oryantalist, müsteşrik, yüz iki tane sayar onlardan. Hayır!

Evet, evet bir hakikat var: otuz iki farz denen şey bütün Müslümanlığın özetidir. Buna itirazım yok. Doğru. Müslümanlık eğer otuz iki kelimeye özetlenecek olsa otuz iki farz bunu özetler. Ama bir dakika bu farzları bir say bakayım bana. Say. Say. Mesela imanın şartlarını say. İslam'ın şartlarını say. Otuz iki farzdan bir tanesi mesela onucusu namaz değil mi? Evet, nerde namaz? Namaz kılmak demek, beş şarttan biri namazdır demek mi? Namaz bir eylem midir söz müdür? Hani otuz iki farzın iyice bülbül gibi tekrar edeniydin sen? O otuz iki farzdan bir tanesi kitaplara iman etmek değil mi? Evet, amenna. O senin iman ettiğin kitabı faize haram diyor biliyor musun? Cihadı emrediyor duydun mu? Kadınsan mirastan erkeğin yarısı kadar alacaksın diyor, haberin var mı? E kitaba iman var? Nikah geçerli olsun diye. İçeriği, içeriği nerde bu kitabın? Yani biz kitaplara iman deyince sadece cilt kapağına mı inanıyoruz bunların. Kitabın kapağına mı inanıyoruz? Hayır! Kitaba iman etmek demek, içinde ne varsa kabul etmek demektir. Ben, Allah'a iman ettim, İslam'ın zaten en büyük şartı otuz iki farzın d bir numaralısı. Bir; Allah'a iman. E güzel. Allah'a iman etmek demek, ne demek? Sana ne zaman Hayyealessalah diye kulağına fısıltı gönderirse, ses duyarsan, yatağından doğrulmak demek. Allah'a iman edip, bildiğini yapmak iman değil ki.

Kardeşler,

Bizden önceki ümmetler de Allah'ın gönderdi hak bir dinin mensuplarıydılar. Ancak zevklerine menfaatlerine göre şekil verdiler. Allah'ın emirlerini toplumsal kurallar haline getirdiler. O günkü toplum şartları ne gerektiriyorsa evirdiler, yonttular, Nasreddin hocanın leyleği kuşa benzettirmesi gibi benzettirdiler. Neticede de Allah tahrif edildiği için o dini kaldırdı, bozulmamışını gönderdi. Şimdi bunu Kur'an'a yaptırmayacak Allah. Çünkü Kur'an, kıyamete kadar Allah'ın himayesinde kalacak. Peki, ne olacak? Kur'an'ı yontmak isteyenler, Kur'an'ı ellerinden kaybedecekler Kur'an zarar görmesin diye. Bu nedenle imanımızı kültür seviyesinde asla tutmayacağız. Biz mü'miniz demek, anadan babadan Müslümanlık gördük demek değildir. Biz mü'miniz demek, hayatımız Allah'a iman endeksli demektir. Biz dükkan açarken, imanımızdan kaynaklanan kuralları gözeterak açarız dükkanımızı. Biz evlenirken iman ettiğimiz kitaba uygun evlilik yaparız. Biz, hayatın hangi işi olursa olsun, onu yaşarken o otuz iki

farz standartlarıyla yaşarız. Seyahatimiz de odur. Uykumuz da odur. Yiyeceğimiz, içeceğimiz de odur. Cenazemiz de odur. Aksi takdirde iman, geleneklerden bir gelenek haline gelir.

Kardeşler,

Bu asırda başımız gelmiş en büyük musibetlerden bir tanesi imanımızı garanti altında biliyor oluşumuzdur. Bu ciddi bir tehlikedir. Hiç kimsenin imanı, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem dâhil, hiç kimsenin estağfurullah, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz hariç ashabı dâhil, hiç kimsenin imanı garanti altında değildir. Herkesin bir gün hastalanıp ölme ihtimali bulunduğu gibi herkesin bir gün imanının mikrop kapıp kaybolma ihtimali vardır. Allah'ın en büyük dostları, başta ashabı kiram olmak üzere, ondan sonra gelen büyük insanlar, kaliteli mü'minler, İslam'ı canlarıyla, başarılarıyla yaşayanlar gündüz gece demeyip Rabb'ini zikredenler bu endişeyi hiç üzerlerinden atmadılar. Elli sene bir mabette, bir mescitte ibadet etmiş binlerce müridiyle beraber Rabb'ini zikretmiş insanlara "nasılsın, iyi misin" dendiğinde "henüz sıratı geçmedik" deyip endişelerini dile getirmişler. İman, kimsenin elinde ebedi garantili bir nimet değildir. İman sağlık gibidir. Nasıl sağlık mikroplanıyor, hastalanıyor ve bir gün yatağa düşüp ölüyorsa, aynı şekilde iman da bir nimettir. Hastalanır, mikrop kapar, düşmanın eline düşer ve ölü gider. Allah muhafaza buyursun. İmanın en büyük tehlikesi, mü'minin imanını elinde keklik olarak bilmesidir. Garanti! Hayır efendim. Resûlullah görüp O'nun önünde iman eden, peygamber eli öpmüş insanlar bile irtidat ettiler. "Muhammed peygamber olsaydı ölmezdi" dediler İslam'dan geri döndüler. Ne medyanın etkisi vardı ne misyonerler broşür dağıtıyorlardı ne de kimse onlara rüşvet verdi. Hayır! Sadece şeytan Efendimiz aleyhisselamın vefat etmiş olmasını mikrop olarak bünyelerine soktu. O mikrop üç gün sonra onları yatağa düşürdü. Kimisi mal sevgisinden dolayı iman etmiş olduğu halde imanından "bu İslamiyet benden bedavadan zekât alıyor, çalıştığım alın terimi tüketiyor" diye İslamiyet'ten geri döndü. Kimisi komşusu Hristiyan'ın propagandasından etkilendi, İslam'dan geri döndü. Binlerce, on binlerce insan Kur'an'ı Kerim Araf suresinde İsrailoğulları'ndan, evliyadan evliyadan ama hangi evliyadan? Elinde peygamberlerin gösterdiği mucizeler gibi kerametlerin görüldüğü evliyalardan bir tanesinin köpek kadar değersiz olarak, imansız olarak Allah'a gittiğini haber veriyor.

Allah buyuruyor ki, ona biz kendi ayetlerimizden, mucizelerimizden verdik. Bir peygamber gibi büyük makamlara ulaşmış evliyalığın en üst noktalarına gelmiş. Ama şeytan onun mal sevgisini seksen sene sonra kullanıp seksen sene Allah'ın veli kulu olarak yaşadığı halde sonunda imansız, kâfir, köpek kadar değersiz biri olarak bize geldi, Allah buyuruyor. "فَنَسَلَخَ مِنْهَا" bütün o kerametleri Allah'ın nimetlerini soydu attı. "فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ" şeytan da onu kendisine kuyruk yaptı وَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ Cehennemdekilerin biri olarak geldi bize, buyuruyor.

Mabedinden cehenneme girdi. Evliyalıktan kâfir olarak gitti Allah'a. Sen yüzlerce yüzlerce batıl ve şeytani televizyon kanallarının senin evinin çatısında durduğu bir dünyada yaşıyorsun sen. Camide sana namaz kıldırınların bile, Allah şöyle buyuruyor diyemeyeceği kadar Kur'an ayetlerinin duyulmadığı, ramazandan ramazana sesi güzellerin okuduğu Kur'an'ın sadece duyulabildiği toplum da yaşıyorsun sen. Herkesin istediği gibi din adına ahkâm kestiği, kimsenin Allah bunu benden sorar mı deyip demediği bol bol din adına yalan konuşulduğu bir toplum da yaşıyorsun. O İsrailoğlu'nun velisi gibi evliyası gibi mabedinde değilsin sen. Ekmeğini peynirini aldığı marketin de içkinin her çeşidi var. Senin maaşın bankada bekliyor. Bir nedenle faize muhakkak bulaşmış bulunuyorsun. Bu şartlar altında senin imanının nasıl garanti olur? Bilal-i Habeşî'nin ezanını dinleyip, içinde Cebrail'in, milyarlarca meleğin namaza durduğu Mescidi Nebi'de namaz kılmış, sabah namazı kılmış insanlar bile

imanlarından kopup gittiler bu hain dünya da. Ne hafız olmak ne hoca olmak ne hacı olmak garantili Müslüman olarak ölme teminatı değildir. Basiretli mü'min Allah'ın en büyük nimeti olan iman nimetinin, nimetinde büyüklük kadar düşmanın da güçlü olacağını hisseder. Bir nimet bir eşya değerlendirilince ona saldıracak düşmanı hırsız da yoğun demektir.

Kardeşler, biz zannediyoruz ki, bir gün Ubey İbni Halef gelir, bizi böyle bir kırmızı simsiyah taşın üstüne yatırır. Üstüne de kocaman bir taş koyar tamam mı Lat'a inanacaksın tamam mı, Uzza de Muhammed demekten vazgeç. Diye bize bağıracağını kırbaçlayacağını, bizim de yok "Allahu ahad" "Allahu ahad" diye Bilal olacağımızı zannediyoruz. Bitti o dönem, kimseyi güneşin altına yatırıp Muhammed'den vazgeç demiyorlar artık. Onun yerine ne diyorlar, Muhammed'in sünnetine uymasan da olur, farzlar yeter diyorlar. Alttaki planını söküyorlar senin. Sen de geliyorsun çokbilmiş gibi Muhammed'in sünnetini basit görüyorsun sallallahu aleyhi ve sellem. O kırbaçlanan iki deveye ters taraftan bağlanıp iki taraftan iki parça yapılan Sümeyye dönemi bitti. Onun yerine şimdi sana ramazan gecesinde film seyrettiriyor. Sana ramazan gecesinde Mekke'yi tanıtıyorum diye müzik dinletiyor. Kimse kimsenin imanıyla mızrakla uğraşmıyor. Don kişot öldü. O savaş taktikleri mızrak bitti. Şimdi beyin savaşı yapılıyor.

Sana kimse İslam'dan vazgeç demiyor. Ebu Hanife'ye takılma diyor. Ebu Hanife kadar sen de anlarsın Müslümanlıktan. Yaa Ebu Hanife ile sen ilkokulda beraberdin. O da senden kopya çekerek sınıf geçmişti ondan anladın değil mi aynı olduğunuzu. Düşünemiyor Müslüman. Ebu Hanife ile uğraşırsam ilk zayıf göreceğim olan Kur'an'dır. Ebu Hanife'den fıkıh öğrendin de Kur'an'ı kimden öğrendin? Kur'an tevatür yoluyla sana nasıl geldi? Eğer Ebu Hanife sana Kur'an öğretirken tevatür güçlü bir Müslümandıysa fıkıh öğretirken, başka haberler öğretirken, İmam Malik sana Resulullah'ı tanıtırken, İmam Şafii sana fıkıh tanıtırken, Ahmed bin Hanbel sana kırk bin tane hadis ulaştırırken o Kur'an'ı taşıyan, tevatür gerçekleştiren nesil değil mi? Sen yeryüzünde şeytanlaşmış, yürüyen gözleri gören, senin görebileceğin milyarlarca düşmanı göremedin de bula bula tekkesinde tespih çeken bir zavallı şeyh efendiyi mi buldun uğraşmak için. Allah'ın hiç mi düşmanı yok da sen bula bula Allah'ın dostlarından birisini kendine düşman edindin. Bunlar hep ne? Bunlar ne biliyor musunuz kardeşler?

Bunlar Ubey İbni Halef'in sıcak taşın üstüne koyduğu ve kırbaçladığı Bilal olaylardır. O dönem bitti Bilal'in imanı kırbaçla alınmak istendi. Ama şirk ve şirkin başı olan iblis gördü ki bu Muhammed aleyhisselama iman edenler kırbaçlandıkça imanları artıyor. Bunları ipe bağlayıp iki ayağından koç gibi ikiye bölsen ölürken bile 'lailaheillallah' diyorlar. Bunları arkadan mızraklasan, vuruldum ve kazandım diye hayretle bağırıyorlar. Bunları öldürmeye zaten canları koşuyor. Bunlar bir insana mesaj gönderirken diyorlar ki, senin yaşamayı sevdiğin kadar Allah yolunda ölmeyi seven bir nesiliz biz, diyorlar. İblis (عليه العن) anladı ki Müslümanı kırbaçlamanın, Müslümanı dövmenin, Müslümanı sürmenin, Müslümanı öldürmenin, Müslümanı çocuksuz bırakmanın, Müslümanın hanımını kaçırmamanın, Müslümana vereceği şey takviyedir. Allah'a daha çok yaklaşıyor Müslüman. Hıristiyanlık gibi zannettiler. Üç tane papazı dövdükleri için Hıristiyanlar tıpış tıpış roma imparatorluğu önünde döküldüler. Papazlar da dâhil Hıristiyanlığı resmen Roma valilerine sattılar. Ama Allah, İslamiyet'e Roma'nın değil bütün kâinatın önünde çökmeyecek, asla teslim olmayacak, felçli, konuşamaz, tekerlekli sandalyesini bile kullanamaz bir ihtiyar Ahmed Yasin'e bile bütün dünya Siyonizm'ini diz çöktürecek güç verdi Allah. Bunu iblis anladı. Bunların felçlisiyle bile uğraşılmaz. İhtiyarıyla da uğraşılmaz.

Ama şunu da anladı ki şunu da anladı ki iki fiskos yaparsan, sahabe olanları bile birbirine düşürürsün, masrafsız kazanırsın. Bunun için şimdi Müslüman oldukları halde Müslümanlar'ın

zekâtlarını yiyip, okuyup adam oldukları halde unvan sahibi oldukları halde birileri Allah dostlarıyla uğraşüyor. Müslümanlar'ın dinini bu güne kadar taşımaya vesile olan neredeyse şehitlere bile boşuna öldü diyecekler. İmanımız asla garanti değil. Biraz önce bahsettiğim şu İsrailoğulları'ndaki evlilik makamının en üstlerine çıkmış ama sonra da kâfir olarak Allah'a gitmiş olan Kur'an'ın Araf Suresi'nde anlattığı şeyden söz ediyorum. Yarım sayfaya yakın Allah onu anlatıyor. Seyyid Kutub rahmetullahi aleyh diyor ki "bu adamın ismi nedir?" Tefsir kitaplarında farklı isimler var. Kimi Belam bin Bâura, kimi Ebu Nusey diye birisi diyor. Beş, altı tane farklı isim var hiçbirinde hakkında hadis yok, tarihi bilgilerden çıkarılmaya çalışılmış.

Allah rahmet etsin Kutub'a, diyor ki "kardeşim ne arıyorsun sen bu adamın ismini, Müslümanlar'ın sarığını sarıp sonra tayini çıkmasını diye küfrün işine yarayacak fetva uyduran herkes bu adam değil midir?" diyor. "Ezher bunlarla dolu değil mi?" diyor. Napolyon'un Mısır'a girmesine bile sessiz kalan bunlar değil mi? Napolyon'la iyi geçinmek için Mısır'daki mason locasına kaydolmuş sarıklı adamlar değil mi bunlar? Ne işin var, adı Belam olsa ne olur, Melam olsa ne olur? Önemli olan Allah bir insanın ismini mi bize tanıtmak istiyor, şahsiyetsizliğini adiliğini mi tanıtmak istiyor.

Kardeşler, hepimiz iman etmekle cennet için en büyük yatırımı yaptık Allah'ın izniyle. "lâ ilâhe illallah muhammeden Resulûllah" kesinlikle cennetin en büyük şifresidir. Bunu mutmain olarak itiraf ederek, teslimiyete hazır olarak söyleyen kesinlikle cennete girecek. Cennete girecek ve cennetin resmi tapusu bu kelimedir. Lakin lakin bu bir fidandır. Bu bakım ister. Güneş bunu kavurur dikkat et, kışın donar kökleri kurur dikkat et, soğuktan etkilenir sıcaktan etkilenir. Keçiye dikkat et bunu kökünden yer alimallah. Keçiler bu fidanı yer dikkat edeceksin. İman hiç birimizin iki yüz senelik çınarı değildir. İki günlük fidandır. Biz ölünce son nefesimizde becerir de o kelimeyi teslim ederek Rabb'imizin meleklerinin şahitliğiyle nefeslerimizi bitirirsek Allah onu Adem aleyhisselamdan beri yaşayan on bin senelik çınar haline getirip cennete karşımıza dikecek. Öbür türlü çiçekçinin önünde bekleyen saksıdır o. Bakma sen onun şirin görüldüğüne çiçekçi her gün ona gübre atıyor zaten. Her gün suluyor, sabah akşam suluyor, hormon veriyor, Allah bunu bizim bahçeye diksem bizim evi kuşatır zannediyorsun geliyorsun iki senede iki santim büyümüyor. Sen çiçekçi gibi bakamıyorsun ona. Bakamadığın için de kökleri de zarar gördü, dallarını da keçiler yedi zaten.

Bunun için kardeşler, dinimizi Bilal dinini Ubey ibni Halef'ten korumaya çalıştı öbürü Ebu Cehil'den korumaya çalıştı, Ammar babası, annesi -Allah onlardan razı olsun- şirkin en azgın tağutlarına karşı imanlarını pazarlamadılar. Gün geldi imanımızı başka türlü almak için uğraştılar. Onun için hem dış tehlikelerden yaşadığımız vatani korumaya çalıştığımız gibi içimizden fidanımızda çıkaracağı dal budaklarla kökümüzü kurutmaya çalışacaktır İblis bilmek zorundayız. Bunun için birisi kalkıp da "Hazreti Muhammed dedi ki" diye konuşmaya başladıysa oradan kalkmak zorundasın. O Hazreti Muhammed değil, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellemdir. Eğer birisi Allah'ın razı olduğu, beğendiği sizden razıyım dediği Ashabi Kiram'ı diline doluyorsa, "filan sahibinin saç şöyleydi, filancasının görüşüne katılmıyorum, filancası daha iyiydi" diye bin dört yüz sene sonra gelip Kur'an'ın tanıdığından daha iyi ashabi tanıdığı zannediyorsa, Ebu Bekir'e dil uzatıyorsa, Ömer'e dil uzatıyorsa, Osman'ı, Ali'yi küçük görüyorsa onun bulunduğu meclisinde uzak dur o bilir, yalandır onun seni nasıl zehirleyeceğini anlayamazsın bile. Üç defa o sözü dinlersin, dördüncüde sen de şüphe etmeye başlarsın. Birisi kalkıp "Resulûllah'ın kadınları" diye konuşmaya başlarsa "dilini kurusun" de. Nereden Resulûllah'ın kadınları oluyor onlar? Kur'an "analarınız, analarınız" diyor. "Sizin analarınızdır onlar" Allah buyuruyor. Kabul etmedin mi? Beğenemedin mi analık için? Kuaföre mi gitmesi lazımdı seninde

annen olması için? Hayır, Muhammed'in hanımlarını Hıristiyan söyler. Mü'minler, "anamız, anamız Aişe" der, "anamız Hadice" der, bütün analar ona kurban olsun.

Biz bir iman taşıyoruz. Bu imanımızı değil değil kibrit suyundan rüzgârdan bile korumak zorundayız. Kimsenin elinde iman garantisi yoktur. Allah'ın samimi dostları elde keklik görmediler. Ebu Bekir gibi bir insan Allah ondan razı, Kur'an şahit. Peygamber razı, peygamberin razı olduğuna en az yüz bin sahabe şahit. "Ben hacca gidemeyeceğim Ebu Bekir beni temsilen sen git" dedi ona. Resulullah'a sağlığında aleyhisselatu vesselam makamının vekâleti göreviyle yaklaştı. Ama son nefeslerinde günlerce hasta yattı, ziyaretine gelenler anladılar ki rengi benzi soldu. Dediler ki "Ebu Bekir ne mutlu sana hakkında ayet indi, Resulullah bir mağarada seninle yalnız kaldı o sahneyi Kur'an ebedileştirdi. Kıyamete kadar mü'minler sabah akşam Tevbe Suresi okudukça seni hatırlayacaklar. Allah senin adını bile anmadı. "Muhammed aleyhisselamla Ebu Bekir mağaradaydılar" demedi. "O iki dosttan biri, o iki dosttan biri" diyerek seni Allah ismini bile berraklaştırdı. İsmi sildi ikinin ikincisi oldun.

Resulullah vefat ederken aleyhisselatu vesselam "Ebu Bekir'e teslim edin görevimi" dedi. Kızı dedi ki "Ya Resulullah senin mihrabına geçip namaz kıldırmak Ebu Bekir'in yapacağı iş değil. Çok duygusal çok ağlıyor. Ebu Bekir'in iki gözü iki çeşme peygamber yatakta diye ağlıyor. O kıldıramaz diye ricada bulununca "Ebu Bekir'i geçirin mihraba" buyurdu. "Biz şahidiz seni Kur'an sevdi, peygamber sevdi, iki senedir ümmeti idare ediyorsun senden şikâyetçi hiçbir mü'min yok ne mutlu sana ne mutlu sana. Dostuna kavuşacaksın, Allah'a kavuşacaksın" dendiğinde "napalım uğraştık, uğraştık elhamdülillah akıbetimiz iyi oldu" demedi. Demedi. "Elhamdülillah hac da nasip oldu, hac da yaptık şükürler olsun, Allah size de nasip etsin" demedi, demedi. Ağlayan gözleri ile takatsiz iki elini kaldırdı. Dedi ki "şuna razıyım, şuna razıyım" Ne diyor? Ne diyor? Yani ne günahım olsun, ne sevabım olsun kuru bir imana razıyım fazla bir şey istemem ben. Neden?

Çünkü biliyor ki iman bir bedel ister. İman son nefese kadar garanti değil. Ya fidanını bir yerden keçi ısırдыysa, ya sel suları kökünü açığa çıkardı da kökleri kurumaya başladıysa? Ebu Bekir Ebu Bekir iken kendisini garanti bilmedi. Ahmet bin Hanbel rahmetullahi aleyh bir milyon hadis bildiğini söylüyor. Hayatı "Allah, Resulullah" demekle geçti. Ümmeti Muhammed'in en büyük mücahitlerinden bir tanesi. Hayatı cihatla geçti eğer Kur'an Hıristiyanların İncil'i gibi, Yahudilerin Tevrat'ı gibi tahrif olmadan bu güne kadar geldiyse biz Ashabı Kiram'ın düşündüğü gibi pürüzsüz bir Müslümanlık düşünüyorsak Allah'ın lütfü, keremiyle Ahmet bin Hanbel'in o zamanki dik duruşu ve cihadı sayesinde oldu.

O dik duruşu yüzünden aylarca kırbaçlandı, sonunda kırbaç izlerinden karnı ikiye bölündü, bağırsakları dışarı döküldü. Ama dininden ve Kur'an'ından taviz vermedi. Asla tavize yanaşmadı. "Kur'an Allah'ın kelimidir, Cebrail'in indirdiği gibi kalacak" dedi. Herkes, herkes sultanı üzmeylem diye tabi efendim uygundur dediler, o tek kaldı. Kırbaçlandı, büyüdü. Kırbaçlandı, büyüdü. Son nefesinde, son nefesinde o haliyle vefat ederken bir şeyler mırıldandı. Oğlu Abdullah yanına yanaştı, "baba bir şey mi emrediyorsun, bir şey mi istiyorsun?" dedi. Cevap veremedi, sekerat halindeydi. Sonunda dedi ki "oğlum şeytan gözüme göründü dedi ki bana Ahmet yıllardır seni sapıtmak için uğraştım, elimden kurtuldun gidiyorsun dedi. Ben de ona dedim ki, değil melun henüz değil kaç nefesim var kim bilir dedim" diyor.

Şeytanla oturup onu kovacak, görececek kıvama gelmiş insanlar bile son üç dört nefeslerinde kendilerini garantide görmediler. İman budur, Allah'a teslimiyet budur. Biz neredeyse iman ettiğimiz

için üstüne fatura çıkarttıracağız. Neredeyse Ashabı Kiram'dan daha iyi iman ettiğimizi zannedecek hale geldik. Hayır efendim hayır, perşembe akşamları bir camide ne dediğini anlamadan sen, imamın yaptırılan tecdidi imanlar tecdidi nikâhlar var mı? Vatandaşlık oturduğun yerden lafla yenileniyor mu? İnternette vatandaşlık yapılıyor da mı nasıl öyle topluca yeniden nikâh, yeniden iman. Belediye mi zannettin camiyi, toplu nikâh töreni yapıyorsun orada hani nikâhının şahidi?

Bu, bunlar imanımızı kendi istediğimiz şekle soktuğumuzu sokmak istediğimizi en azından yanlış işaretler. Hayır kardeşler, iman en büyük nimettir. Topal, kör, sağır, bin bir illetimiz de bulunsa imanla elhamdülillah cennete gireceğiz ve ebediyen cennette kalacağız. Bir "la ilahe illallah muhammeden resulullah" milyar değil, beş milyar değil, trilyon değil rakamı olmayan bir sayıda Allah'ın cennetinde kalmaktır. Lailâheillahın bedeli Ömer'le buluşmak, Ebu Bekir'le buluşmaktır, Halid ibni Velid'le buluşmaktır.

La ilâhe illallahın bedeli havz-ı kevserde Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizle oturup havz-ı kevserden içmek ve ebediyen bir daha susuzluk hissetmemenin hasretidir, la ilâhe illallah demek Allah'ın cemalini görmek, cenneti bile unutmaktır o gün. Bu kadar kıymetli bir kelimeyi şeytan kargoyla gönderip dokunmayacağını mı zannediyoruz. Şeytanın sadece içkicilerle, sadece kumarcılarla, Hıristiyanlarla, Yahudilerle mi uğraştığını zannediyoruz? Şeytan enayi mi? Akılsız mı şeytan ki kendinden beter Yahudi'yle uğraşacak? Yahudi'yle niye uğraşsın, ona ne ders verecek ki ondan sonra. Zaten şeytanlığın üstüne çıkmış bir millet. O kiminle uğraşır? "Allah'ın karısı var, hâşâ kızı var" diyen Hıristiyan'la mı uğraşacak? Bitmiş zaten ona pirim bile verir, onun için niye mesai harcasın. Allah ineğe tapan, puta tapan biriyle uğraşmasını istemiyor ki. Onlara göndermedi ki onu. Kimle uğraşacak? "Allah birdir" diyen, "Kur'an haktır" diyen, "faiz haramdır" diyen, "zina haramdır" diyen kitaba iman edenle uğraşacaktır. Onun kazanacağı müşteriler iman ehlidir, öbürü zaten kayıtlı üyesi niye masraf etsin onun için. Hiç kimse kendisini Allah'ın seçkin kulu, sevgili kulu bilmesin. İman etmek odur ama sen gerçekten Allah'ın sevgili kuluysan, senin o sevginin bedeli için uykusuz kalman gerekir, endişe içerisinde olman gerekir.

Kardeşler, anlatmak istediğim olay şudur. İmanımız, uğruna uykusuz, aç, sefil kalmamızı gerektirecek kadar, uğruna hicret etmeyi gerektirecek kadar, uğruna yardan dosttan geçmeyi gerektirecek kadar değerlidir. Nerede kaldı ki üç günlük ticaretimiz iyi olsun diye biz Kur'an'ın ayetleriyle üstlü altlı oyun oynayalım. Hayır, imanımız uğruna bütün kâinatı feda edeceğimiz kadar değerlidir. OVe bunu Allah muhakkak sınavacak bir gün. Muhakkak kışın don olacak, senin çiçeklerin döküldü mü dökülmedi mi bakacak Allah. Kur'an ne diyor?

"Sizden öncekileri denedik de sizi denemedenden bırakacağımızı mı zannediyorsunuz?" "İman ettik" dediniz diye, "iman ettik dediysen sakıncası yok, geç bu tarafa mı diyeceğimizi zannettiniz?" diyor. Kim diyor? Allah. Kur'an'da Ankebut Suresi'nin ilk ayetlerinde. Seyyid Kutup rahmetullahi aleyhi bu ayetlerini yorumlarken diyor ki; Allah açıkça, apaçık bir şekilde kimseyi rahat bırakmayacağını, herkesi sınavacağını söylüyor. "Ama hiç kimse bunu Bilal-i Habeşi'nin çektiği işkence gibi bir işkence olarak zannetmesin" diyor. Gün olur herkes eşinden bu sıkıntıya katlanır, gün olur mü'min kardeşinden katlanırsın, gün olur dava arkadaşın seni satar, gün olur açlık imtihanından dolayı bu sıkıntıya düşersin, gün olur siyasi baskı görürsün. Mü'min her yönden gelen fırtınaya karşı hazır olmalıdır. Sadece lodosa karşı tedbir almış bir gemici denizde nasıl yol alır? Lodos olmadı başka yerden geldi rüzgâr. Bir gemici bir kaptan her çeşit rüzgâra karşı tedbirli olacak, lodosa karşı garantili gemi. Lodos olmadı sabah yeli oldu? Hayır, imtihanın her türlüüne hazır olacağız. Allah bizden önceki

nesilleri imtihan etti bizi de edecek nasıl edecek? Kendi bildiği gibi. Sonunda ama cennete veriyor. Cennette bir dakika kalan řu kâinata milyon sene işkence çekmeye razı olacak. Ama cennete giremedikten sonra kardeşler bu dünya cennet olsa ne olur. Allah imanımızı korumayı kâmil bir imanla huzuruna çıkmayı hepimize nasip etsin.

Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed. Ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Ve'lhamdülillahi rabbil âlemin.